

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ.พิชยนทรโยธิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ให้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๕๕๕”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ประกาศพระบรมราชโองการว่าด้วยภาษีไม้ขนสั๊กและไม้กระยาเลยลงวัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาทิตย เดือนสี่ แรมแปดค่ำ ปีมอ ฉศก จุลศักราช ๑๒๓๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ประกาศพระบรมราชโองการเรื่องซื้อขายไม้ขนสั๊ก ลงวันพุธ เดือนเก้า ขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำหนึ่ง ปีมอก ฉศก จุลศักราช ๑๒๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ประกาศพระบรมราชโองการเรื่องไม้ขนสั๊ก ลงวันอาทิตย เดือนเจ็ด ขึ้นคำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หนึ่ง ปีกุน นพศก จุลศักราช ๑๒๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) ประกาศพระบรมราชโองการเพิ่มเติมเรื่องไม้ขนสั๊ก ลงวันจันทร์ เดือนสิบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เอ็ด แรมคำหนึ่ง ปีกุน นพศก จุลศักราช ๑๒๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘/-/หน้า ๑๔๑๗/๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕) พระราชบัญญัติไม้ซุงและไม้ท่อนที่ดวงตราลบเลื่อน ร.ศ. ๑๑๕

(๖) พระราชบัญญัติประกาศการรักษาป่าไม้ ร.ศ. ๑๑๖

สำนักงาน (๗) พระราชบัญญัติรักษาต้นไม้สัก ร.ศ. ๑๑๖

(๘) พระราชบัญญัติป้องกันการลักลอบตัดราไม้ ร.ศ. ๑๑๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๙) พระราชบัญญัติป้องกันการลักลอบชักลากไม้สักที่ยังมิได้เสียค่าต่อ และภาษี

ร.ศ. ๑๑๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๐) กฎกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยไม้ไหลลอย ร.ศ.๑๑๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๑) กฎข้อบังคับอนุญาตไม้สักใช้ในการปลูกสร้างที่ทำราชการและการสาธารณประโยชน์ ร.ศ. ๑๑๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๒) พระราชบัญญัติรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๓) กฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีการรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖

(๑๔) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเก็บรวงผึ้ง พุทธศักราช

๒๔๖๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๕) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเจาะเผาต้นตะเคียนทำชั้น ในมณฑลปัตตานี พุทธศักราช ๒๔๖๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๖) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเจาะเผาทำน้ำมันยาง พุทธศักราช ๒๔๖๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๗) พระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติพิกัดภาษีภายใน พุทธศักราช ๒๔๗๐ เฉพาะมาตรา ๔ (ก) และ (ข)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๘) พระราชบัญญัติรักษาป่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๑๙) พระราชบัญญัติควบคุมการทำยางสน พุทธศักราช ๒๔๘๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒๐) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) “ป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมายที่ดิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) “ไม้” หมายความว่า ไม้สักและไม้อื่นทุกชนิดที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถารวมตลอดถึงไม้ไผ่ทุกชนิด ปาล์ม หวาย ตลอดจนราก ปุ่ม ตอ เศษ ปลายและกิ่งของสิ่งนั้น ๆ ไม่ว่าจะได้ถูกตัด ทอน เลื่อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำโดยประการอื่นใด

(๓) “แปรรูป” หมายความว่า เลื่อย หรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไม้ให้เปลี่ยนรูปหรือขนาดไปจากเดิมนอกจากการลอกเปลือกหรือตกแต่งอันจำเป็นแก่การชักลาก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว แต่ไม่หมายถึงไม้ที่ได้ทำเป็นเครื่องใช้หรือสิ่งของอื่น หรือประกอบเข้ากับเครื่องใช้หรือสิ่งของอื่นแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕) “ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชัก

ลาก ไม้ในป่า หรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใด ๆ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) “ไม้ไหลลอย” หมายความว่า ไม้ต้น ไม้ซุง ไม้ท่อน ไม้เสา ไม้เข็ม ไม้หลัก ไม้เหลี่ยม ไม้กระดาน ซึ่งเป็นไม้หวงห้าม ที่ได้ไหลลอยโดยปราศจากการควบคุม

(๗) “ของป่า” หมายความว่า บรรดาของที่อยู่ในป่าตามธรรมชาติ คือ

ก. ไม้ รวมทั้งส่วนต่าง ๆ ของไม้ ถ่าน น้ำมันไม้ ยางไม้ ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเกิดจากไม้

ข. พืชต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเกิดจากพืชนั้น

ค. รังนก ครั่ง รวงผึ้ง น้ำผึ้ง ชีผึ้ง มูลค้างคาว

ง. แร่ น้ำมันแร่

(๘) “ไม้พิน” หมายความว่า บรรดาไม้ที่มีลักษณะและคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้เป็นเชื้อเพลิงยิ่งกว่าจะใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๙) “ชักลาก” หมายความว่า การนำไม้หรือของป่าจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งด้วยกำลังแรงงาน

(๑๐) “นำเคลื่อนที่” หมายความว่า ชักลาก หรือทำให้ไม้หรือของป่าเคลื่อนจากที่ไปด้วยประการใด ๆ

(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดโตของต้นไม้ซึ่งกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูง ๑ เมตร ๕๐ เซนติเมตรตามลำต้นจากพื้นดิน

(๑๒) “ค่าภาคหลวง” หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมซึ่งผู้ทำไม้หรือเก็บหาของป่าจะต้องเสียตามความในพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) “โรงงานแปรรูปไม้” หมายความว่า โรงงานหรือสถานที่ใดซึ่งจัดขึ้นไว้เป็นที่ทำการแปรรูปไม้ รวมถึงบริเวณโรงงานหรือสถานที่นั้น ๆ ด้วย

(๑๔) “โรงค้ำไม้แปรรูป” หมายความว่า สถานที่ที่ค้ำไม้แปรรูป หรือที่มีไม้แปรรูปไว้เพื่อการค้ำ รวมถึงบริเวณสถานที่นั้น ๆ ด้วย

(๑๕) “ตราประทับไม้” หมายความว่า วัตถุไดอ็อกไซด์สีขึ้นเพื่อให้เกิดเป็นรูปรอย หรือเครื่องหมายใด ๆ นอกจากรูปรอยที่เป็นตัวเลข ไว้ที่ไม้ซึ่งอยู่ภายใต้ความควบคุมแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานป่าไม้ พนักงานป่าไม้ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้หน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชกฤษฎีกาหรือประกาศรัฐมนตรีซึ่งกำหนดขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คัดสำเนาประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการกำนัน หรือที่

สาธารณสุขสถานในท้องที่ซึ่งเกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวด ๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การทำไม้และเก็บหาของป่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๑

การกำหนดไม้หวงห้าม ค่าภาคหลวงและขนาดจำกัด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ไม้หวงห้ามมีสองประเภท คือ

ประเภท ก. ไม้หวงห้ามธรรมดา ได้แก่ไม้ซึ่งการทำไม้จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้

ประเภท ข. ไม้หวงห้ามพิเศษ ได้แก่ไม้หายากหรือไม้ที่ควรสงวนซึ่งไม่อนุญาตให้ทำไม้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตในกรณีพิเศษ

มาตรา ๗ ไม้สักในป่าทั่วราชอาณาจักร เป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้อื่นในป่าท้องที่ใด จะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๘ การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนชนิดไม้หรือเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้ามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดไม้ชนิดใดให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใดขึ้นในท้องที่ใด นอกจากท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดตามความในมาตราก่อนแล้วนั้นก็ดี ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในมาตรานี้ ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงดังต่อไปนี้

สำหรับการทำไม้สัก ให้กำหนดเป็นราย ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าเมตรลูกบาศก์ละสิบบาท

สำหรับการทำไม้อื่น ให้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามชนิดของไม้เป็นท้องที่ ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าเมตรลูกบาศก์ละสิบบาท

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้ามโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒

การทำไม้หวงห้าม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ ผู้ใดทำไม้หรือเจาะหรือสับหรือเผาหรือทำอันตรายโดยประการใด ๆ แก่ไม้หวงห้ามในป่า ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การอนุญาตนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้วจะอนุญาตให้ผูกขาดโดยให้ผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่ไม่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ เว้นแต่จะได้มีข้อความระบุอนุญาตไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด นอกจากมีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ หรือมีข้อความระบุอนุญาตไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าก่อนหรือต้นละห้าสิบสตางค์เมื่อรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในท้องที่ใดที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรีให้งดเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าหรือให้ลดอัตราค่าภาคหลวงล่วงหน้าลงจากอัตราที่กำหนดนี้ ก็ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัดนั้น ๆ

การทำไม้สัก ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าตามอัตราที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรี หรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นรายไป

การทำไม้พืนหรือทำไม้เผาถ่าน ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงล่วงหน้า

(๒) ต้องชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนค่าภาคหลวงสำหรับไม้นั้นให้ทราบ

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ไม้นั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระค่าภาคหลวงต่อไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ การชำระค่าภาคหลวงสำหรับไม้หวงห้ามชนิดใด ถ้าผู้รับอนุญาตขอชำระในเมื่อไม้นั้นได้แปรรูปหรือได้เผาเป็นถ่านแล้ว ต้องชำระตามปริมาตรของไม้แปรรูปหรือถ่านในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวงที่กำหนดไว้สำหรับไม้ชนิดนั้น ๆ

มาตรา ๑๖ ค่าภาคหลวงล่วงหน้าทั้งสิ้นที่ชำระไว้แล้วตามความในมาตรา ๑๕

(๑) นั้นให้นำมาหักกลบลบกันกับค่าภาคหลวงไม้ที่ตัดออก ยังขาดเท่าใดให้เรียกเก็บจนครบ ถ้าผู้รับอนุญาตทำไม้ออกมาไม่ครบจำนวนตามใบอนุญาตโดยมิใช่เพราะเหตุสุดวิสัย ซึ่งคำนวณค่าภาคหลวงแล้วยังไม่ถึงจำนวนเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าที่ได้ชำระไว้แล้ว ค่าภาคหลวงล่วงหน้าส่วนที่เกินให้ตกเป็นของรัฐบาล

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ได้ทำไม้ออกมาเลยตามใบอนุญาตโดยมิใช่เพราะเหตุสุดวิสัย หรือกระทำผิดจนถูกเพิกถอนใบอนุญาต ค่าภาคหลวงล่วงหน้าทั้งสิ้น ให้ตกเป็นของรัฐบาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๗ บทบัญญัติในส่วนนี้ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่จัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการบำรุงป่า การค้นคว้า หรือการทดลองในทางวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) ผู้เก็บหาเศษไม้ปลายไม้ตายแห้งที่ล้มขนอนนอนไพร อันมีลักษณะเป็นไม้พิน ซึ่งมีไซไม้สักหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ไปสำหรับใช้สอยในบ้านเรือนแห่งตนหรือประกอบกิจการของตน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๘ การทำไม้หวงห้ามกิติ ขนาดจำกัดกิติ อัตราค่าภาคหลวงกิติ ซึ่งได้ กำหนดขึ้นไว้แล้วนั้น ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่ามีความพิเศษเกิดขึ้น ก็ให้มีอำนาจอนุญาตแตกต่างจาก ข้อกำหนดเป็นการชั่วคราวได้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๓

การยกเว้นค่าภาคหลวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๙ นอกจากไม้สัก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอนุญาตให้ทำไม้โดย ยกเว้นค่าภาคหลวงได้ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้สอยส่วนตัวสำหรับการปลูกสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติม บ้านเรือนไม่เกินครัวเรือนละสิบแปดบาท แต่ถ้าการปลูกสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติม บ้านเรือนนั้น เพื่อให้เป็นไปตามแผนผังและแบบก่อสร้างที่ทางราชการได้กำหนดขึ้นไว้สำหรับ ราษฎร ให้ยกเว้นได้ไม่เกินครัวเรือนละสี่สิบบาท สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) เพื่อใช้สอยส่วนตัวสำหรับเครื่องมือหรือสิ่งอื่นที่ใช้ประกอบหรือเกี่ยวเนื่อง ในการกสิกรรมและการเลี้ยงสัตว์หรือการประมงหรือทำไร่เพื่อป้องกันภัยอันตรายอย่างละไม่เกิน ครัวเรือนละสิบสองบาท สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) เพื่อการกุศลหรือสาธารณประโยชน์ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบสวน เห็นสมควรตามปริมาณแห่งความจำเป็น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒๐ การยกเว้นค่าภาคหลวงตามความในมาตรา ๑๙ (๑) และ (๒) นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาอนุญาตตามควรแก่ความจำเป็น และไม่ให้เกิดครัวเรือนละหนึ่งครั้ง ภายในระยะสิบปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นการซ่อมแซมสิ่งชำรุด ให้ยกเว้น ค่าภาคหลวงได้ไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนค่าภาคหลวงที่ได้รับยกเว้นตามความในมาตรา ก่อนและ การซ่อมแซมนั้นให้ยกเว้นได้ไม่เกินปีละหนึ่งครั้ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บทบัญญัติในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับในกรณีที่มีการชำรุดเสียหายโดยภัยอันตราย อันเป็นเหตุสุดวิสัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒๑ ผู้ที่จะรับประโยชน์ได้ตามความในสองมาตราก่อน ต้องเป็นผู้ที่มี ภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ห่างจากที่ที่จะทำไม้เกินกว่าหนึ่งร้อยกิโลเมตร และต้องรับรองว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จะใช้ไม้ทำประโยชน์ตามที่ได้รับอนุญาตภายในราชอาณาจักรไม่ห่างจากที่ที่ทำไม้เกินกว่าหนึ่งร้อย กิโลเมตร

มาตรา ๒๒ ผู้ได้รับอนุญาตตามความในส่วนี้จะใช้ไม้ในกิจการอื่นใดผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือผิดจากคำรับรองตามความในมาตรา ๒๑ หรือโอน หรือจำหน่ายไม้ นั้น โดยประการใดหาได้ไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ หรือได้เสีย ค่าภาคหลวงตามอัตราเสียก่อน ทั้งนี้ ไม่หมายถึงการใช้เศษไม้ที่เหลือเพื่อกิจการส่วนตัว

มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับอนุญาตตามความในส่วนี้ต้องจะใช้ไม้ทำประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ให้เสร็จภายในกำหนดสองปี นับแต่วันใบอนุญาตสิ้นอายุ มิฉะนั้นผู้รับอนุญาต ต้องเสียค่าภาคหลวงตามอัตราในจำนวนไม้ที่ยังไม่ได้ใช้ทำประโยชน์และต้องชำระให้เสร็จสิ้น ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่ระยะเวลาดังกล่าวนั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการจังหวัด โดยอนุมัติจากรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเว้นไม้หวงห้ามบางชนิดจากการอนุญาตโดยยกเว้นค่าภาคหลวงหรือกำหนดปริมาณและชนิดไม้ที่จะพึงอนุญาตให้ทำไม้ได้โดยยกเว้นค่าภาคหลวงตามความในส่วนี้

ส่วนที่ ๔

ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม

มาตรา ๒๕ ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามซึ่งบุคคลทำไม้หรือเจาะหรือสับหรือเผาได้โดย ไม่ต้องรับอนุญาต รวมทั้งถ่านที่เกิดจากไม้ นั้น เมื่อผู้ใดนำลวงต่านป่าไม้ต้องเสียค่าภาคหลวง บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บุคคลนำเศษไม้ ปลายไม้หรือไม้ ฟืน ลวงต่านป่าไม้ไปเพื่อใช้สอยในบ้านเรือนแห่งตน

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตรา ค่าภาคหลวงสำหรับไม้หรือถ่านที่ต้องเสียตามความในมาตรา ก่อนขึ้นไว้เฉพาะต่านป่าไม้ได้ แต่ อย่างสูงต้องไม่เกินเมตรลูกบาศก์ละสองบาท

ส่วนที่ ๕

ของป่าหวงห้าม

มาตรา ๒๗ ของป่าอย่างใดในท้องที่ใดจะให้ เป็นของป่าหวงห้าม ให้กำหนดโดย พระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนของป่าหวงห้ามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดของป่าอย่างไรให้เป็นของป่าหวงห้ามขึ้นในท้องที่ใด นอกจากท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดตามความในมาตราก่อนแล้วนั้นก็ดี ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ผู้ใดเก็บหาของป่าหวงห้าม หรือทำอันตรายด้วยประการใดแก่ของป่าหวงห้ามในป่า ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องเสียค่าภาคหลวงกับทั้งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผูกขาดโดยให้ผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม่เกินร้อยละสิบแห่งราคาตลาดในราชอาณาจักร ซึ่งเฉลี่ยจากราคาแห่งของป่าหวงห้ามอย่างนั้น ๆ

มาตรา ๓๑ ในท้องที่ใดที่ได้กำหนดรวงผึ้งเป็นของป่าหวงห้าม ห้ามมิให้ผู้ใดแม้จะเป็นผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานเก็บหาของป่าก็ตาม ตัดหรือโค่นต้นยวนผึ้งหรือต้นไม้ที่ผึ้งจับทำรังอยู่หรือทำอันตรายด้วยประการใดแก่ต้นไม้มาก่อนแล้วโดยไม่จำเป็นแก่การเก็บหารวงผึ้ง

มาตรา ๓๒ บทบัญญัติในส่วนนี้มีให้ใช้บังคับในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการบำรุงป่า การค้นคว้า หรือการทดลองในทางวิชาการ

มาตรา ๓๓ การเก็บหาของป่าหวงห้ามก็ดี อัตราค่าภาคหลวงก็ดี ซึ่งได้กำหนดขึ้นไว้แล้วนั้น ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่ามีความพิเศษเกิดขึ้น ก็ให้มีอำนาจอนุญาตแตกต่างจากข้อกำหนดเป็นการชั่วคราวได้

หมวด ๒

ตราประทับไม้

มาตรา ๓๔ ตราประทับไม้ของรัฐบาลที่ใช้ประทับเพื่อความหมายใด จะให้มีลักษณะอย่างไรให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ ตราประทับไม้ของเอกชน จะใช้ประทับไม้ได้ต่อเมื่อเจ้าของตราได้นำจดทะเบียนและได้รับอนุญาตแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การจดทะเบียน การรับอนุญาต พร้อมทั้งเงื่อนไขในการใช้ และค่าธรรมเนียมใน
การนั้น ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๓๖ ตราประทับไม้ของเอกชน ถ้าหากสูญหายไปโดยเหตุใด เจ้าของตรา
ประทับไม้นั้นต้องแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกสิบวัน
นับแต่วันรู้ถึงการสูญหายนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๓๗ ในกรณีฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้าไม่ได้มีรอยตราประทับไม้
ของเอกชนปรากฏอยู่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าของตรานั้นเป็นผู้กระทำการฝ่าฝืน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๓

ไม้และของป่าระหว่างเคลื่อนที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๑

การนำเคลื่อนที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๓๘ บทบัญญัติในส่วนนี้ให้ใช้บังคับถึงการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่
ต่อไป ภายหลังที่

(๑) นำไม้หรือของป่าที่ทำออกตามใบอนุญาตไปถึงที่อันระบุไว้ในใบอนุญาตแล้ว

(๒) นำไม้ที่ทำออกโดยไม่ต้องรับอนุญาตไปถึงด่านป่าไม้ด่านแรกแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๓๙ ผู้ได้นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ต้องมีใบเบิกทางของพนักงาน
เจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔๐ ผู้ได้นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ล่วงด่านป่าไม้ต้องแจ้งต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ประจำด่านนั้น พร้อมทั้งแสดงใบเบิกทางกำกับไม้หรือของป่าที่นำมานั้นเมื่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่อนุญาตเป็นหนังสือให้ผ่านด่านได้แล้ว จึงให้นำไม้หรือของป่านั้นไปได้
การอนุญาตนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติโดยมิชักช้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ได้นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ในระหว่าง
เวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น
หนังสือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติแห่งสองมาตราก่อน มิให้ใช้บังคับในกรณีต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) เมื่อมีข้อกำหนดอย่างอื่นในสัมปทาน ใบอนุญาตหรือใบเบิกทาง

(๒) เมื่อทบวงการเมืองใด ได้ตกลงกับกรมป่าไม้ไว้เป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) เมื่อเป็นการกระทำของผู้ได้รับอนุญาตทำการเก็บไม้ไหลลอยได้เก็บไว้เพื่อ
ส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำสถานีตรวจรับและรักษาไม้ไหลลอยตามความในพระราชบัญญัติ
นี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๒

การควบคุมไม้ในลำน้ำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมไม้ในลำน้ำโดยประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษา

ภายในเขตที่รัฐมนตรีกำหนดตามความในวรรคก่อน ห้ามมิให้ผู้ที่มีใช้เจ้าของไม้
หรือได้รับอำนาจจากเจ้าของไม้เก็บไม้ไหลลอย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอย ต้องทำการเก็บและรักษาไม้ตาม
ข้อกำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยได้แล้ว ให้มอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

มาตรา ๔๕ ทุกปีในเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนสิงหาคม เมื่อมีไม้ไหลลอยมาตก
อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศโฆษณาให้เจ้าของ
เรียกเอาภายในเวลากำหนด แต่มิให้กำหนดน้อยกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศ

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้คืนไม้ไหลลอยให้แก่ผู้ที่มีสิทธิในมันั้น เมื่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่พอใจในหลักฐานที่ผู้นั้นนำมาแสดง ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเป็นอย่างอื่นและผู้
อ้างสิทธิไม่พอใจในคำสั่ง ผู้นั้นต้องไปร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันทราบ
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าไม่ร้องภายในกำหนดผู้นั้นหมดสิทธิว่ากล่าวต่อไป

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลมิได้สั่งแสดงว่าผู้ใดมีกรรมสิทธิ์ในมันั้น ให้
ไม้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๖ ผู้มีสิทธิได้รับไม้คืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องชำระค่ารางวัลแก่
ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยและค่าธรรมเนียมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอัตราที่กำหนดใน

กฎกระทรวง
ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิได้รับไม้คืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
จ่ายรางวัลให้แก่ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยโดยอัตราเดียวกัน

หมวด ๔

การควบคุมการแปรรูปไม้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่ใดให้เป็นเขตควบคุมการแปรรูปไม้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกาศนั้นให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๔๘ ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปเป็นจำนวนเกิน ๐.๒๐ เมตรลูกบาศก์ไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะทำการแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองเกิน ๐.๒๐ เมตรลูกบาศก์ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ บทบัญญัติแห่งสองมาตราก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพียงเลื่อย ตัด ลิด หรือถากซ่อมไม้ เพื่อทำเป็นซุงท่อนไม้เหลี่ยม โกลน เสาดาก หมอนรถ หรือเพื่อทำฟืน ทำไม้เผาถ่าน ถ้าหากได้กระทำการนั้น ๆ ก่อนนำเคลื่อนที่จากตอไม้ หรือจากสถานที่ซึ่งกำหนดไว้ในใบอนุญาตทำไม้นั้น

(๒) การแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุงหรือไม้ท่อนอันมิใช่เพื่อการค้า

(๓) การแปรรูปไม้ที่ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงตามความในมาตรา ๑๙

(๔) การมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง โดยผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่ามีไว้เพื่อการปลูกสร้างหรือซ่อมแซมโรงเรือน

(๕) การแปรรูปไม้ ค้ำไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง อันมิใช่ไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้ หรือตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป จะมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง หรือจะทำการแปรรูปไม้ หรือนำไม้เข้ามาในโรงงานแปรรูปไม้หรือโรงค้ำไม้แปรรูปได้แต่เฉพาะ

(๑) ไม้ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงเสร็จสิ้นแล้ว หรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปได้ก่อนชำระค่าภาคหลวงโดยมีรอยตราอนุญาตประทับไว้แล้ว

(๒) ไม้ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้ทำไม้โดยยกเว้นค่าภาคหลวง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตรายกเว้นค่าภาคหลวงไว้แล้ว

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

มาตรา ๕๓ เพื่อที่จะดูว่าผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจการแปรรูปไม้ และกิจการของผู้รับอนุญาตได้ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและตอบคำถามแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๕

การแผ้วถางป่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแผ้วถางป่าที่ยังไม่เคยถูกแผ้วถางในพื้นที่นั้นมาแต่ก่อนเลย หรือที่ได้เคยถูกแผ้วถางมาแล้ว และได้ทิ้งร้างมาเกินสิบปี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ ผู้ใดครอบครองป่าที่ได้ถูกแผ้วถางโดยฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งมาตราก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลนั้นเป็นผู้แผ้วถางป่านั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะโอนได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถ้าผู้รับอนุญาตตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกจะทำการแทนตามใบอนุญาตนั้นต่อไปก็ได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันผู้รับอนุญาตตาย และถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะทำการแทนต่อไปอีก ต้องยื่นคำขออนุญาตก่อนกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วได้สิ้นสุดลง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๗ ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดให้คนงานหรือผู้รับจ้างซึ่งทำการตามที่ได้รับอนุญาตมีใบคู่มือแสดงฐานะเช่นนั้น ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๘ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามแบบและข้อกำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่อง ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีกก็ให้มีอำนาจกำหนดได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ต่ออายุใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้มีกำหนดเวลาไม่เกินหกสิบวัน เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือกระทำผิดต่อข้อกำหนดในใบอนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๐ เมื่อได้มีคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พักใช้ใบอนุญาตแล้ว ผู้รับอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตนั้น นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่จนกว่าจะครบกำหนดเวลาการพักใช้ใบอนุญาต หรือจนกว่ารัฐมนตรีจะได้สั่งให้เพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา ๕๙ นั้น ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียได้

การเพิกถอนใบอนุญาตนั้นผู้รับอนุญาตไม่มีสิทธิเรียกคืนเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ได้ชำระไว้แล้วเนื่องจากการรับอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของบุคคลใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา ๕๙ บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลมีอำนาจให้สัมปทานในการทำไม้ชนิดใดหรือเก็บหาของป่าอย่างใดในป่าใดโดยมีขอบเขตเพียงใด และในสัมปทานนั้นจะให้มีข้อกำหนดและเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

รัฐบาลมีอำนาจให้ผู้รับสัมปทานเสียเงินค่าภาคหลวง ตามอัตราที่รัฐบาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินอัตราอย่างสูงที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และจะให้ผู้รับสัมปทานเสียเงินแก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐบาลจะกำหนดอีกก็ได้

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ที่เกี่ยวกับความผิดอาญาให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๕ เพื่อบำบัดป้องกันการภัยซึ่งมีมาเป็นสาธารณะโดยฉุกเฉินแก่ไม้หรือของป่าในป่าใด พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานในป่านั้นหรือป่าที่ใกล้เคียง รวมทั้งคนงานหรือผู้รับจ้างของผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานให้ให้ความช่วยเหลือด้วยแรงงานหรือสิ่งของตามที่จำเป็นแก่การนั้นได้

มาตรา ๖๖ การโอนไม้หรือของป่าที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทาน กระทำก่อนที่ได้ชำระค่าภาคหลวง หรือก่อนที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ จะยกขึ้นเป็นข้ออ้างเพื่อใช้แก่เจ้าพนักงานหาได้ไม่

มาตรา ๖๗ ให้รัฐมนตรีตั้งด่านป่าไม้และกำหนดเขตแห่งด่านนั้น ๆ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๘ บรรดาหนี้ค่าภาคหลวงสำหรับไม้หรือของป่าที่ค้างชำระอยู่ให้ถือว่าเป็นหนี้ค่าภาษีอากรที่ค้างชำระแก่รัฐบาล และให้รัฐบาลทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้โดยมีบุริมสิทธิสามัญอย่างเดียวกับค่าภาษีอากรตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทกำหนดโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๙ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูปกับทั้งมิได้มี รอยตราค่าภาคหลวงประทับไว้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้า จำนวนไม้เกินยี่สิบตันก็ดี หรือจำนวนเนื้อไม้เกินสี่เมตรลูกบาศก์ก็ดี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้า ร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดรับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่ายหรือช่วยพาเอาไปเสียให้ พ้น ซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำผิดต่อบทแห่ง พระราชบัญญัตินี้ มีความผิดฐานเป็นตัวการในการกระทำผิดนั้น

มาตรา ๗๑ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๗๒ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง ร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้าจำนวนไม้เกินยี่สิบตันก็ดี หรือจำนวนเนื้อไม้ เกินสี่เมตรลูกบาศก์ก็ดี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้ง ปรับทั้งจำ

มาตรา ๗๔ บรรดาไม้หรือของป่าอันได้มาหรือมีไว้เนื่องจากการกระทำผิดต่อ พระราชบัญญัตินี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น

หมวด ๘
การรักษาพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการรักษาการตามพระราช บัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินจำนวน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน อย่างเป็นทางการกำหนดไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงาน กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทเฉพาะกาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน มาตรา ๗๖ สัมปทานและใบอนุญาตที่ได้ออกให้แก่บุคคลใดเพื่อทำไม้หรือเก็บ
หาของป่าไว้แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นสัมปทานและ
ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่กำหนดอายุของสัมปทานและ
ใบอนุญาตนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน มาตรา ๗๗ บรรดาตราประทับไม้ของเอกชนที่ได้จดทะเบียนและเสีย
ค่าธรรมเนียมไว้แล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปมีกำหนดร้อยละสิบวัน นับแต่วัน
ใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าของตราประทับไม้ของเอกชนประสงค์จะใช้ตรานั้นต่อจากนั้นไป ต้อง
นำไปขอจดทะเบียนใหม่ตามความในพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจด
ทะเบียนอีก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนัก อัตรากำลังธรรมเนียม	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	(๑) คำขอเพื่อการใด	ฉบับละ ๐.๐๕ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๒) การอนุญาตเจาะต้นตะเคียน	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	ทำชั้นหรือเจาะต้นสนเอายาง	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	คิดเป็นรายต้น	ต้นละ ๐.๒๕ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๓) การอนุญาตเจาะเผาต้นยาง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	ทำน้ำมันยางหรือเจาะเอายาง	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	เยลุดอง คิดเป็นรายต้น	ต้นละ ๐.๑๐ บาท
	(๔) ใบอนุญาตเก็บรวงผึ้ง	ฉบับละ ๑.๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๐.๒๕ บาท
	(๖) ใบคู่มือคนงาน หรือผู้รับจ้าง	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	หรือใบแทน	ฉบับละ ๐.๐๕ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๗) ใบเบิกทาง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	ก. ไม้สัก	ฉบับละ ๑.๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ข. ไม้อื่น ๆ	ฉบับละ ๐.๑๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๘) การอุทธรณ์	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	ก. เรื่องการขอตั้งโรงงาน	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	แปรรูปไม้หรือการขอตั้ง	
	โรงค้ำไม้แปรรูป	ครั้งละ ๑๐.๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ข. เรื่องอื่น ๆ	ครั้งละ ๑.๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๙) ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	ของเอกชน	ดวงละ ๑๐.๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๑๐) สัมปทานการทำไม้	ฉบับละ ๑๐๐.๐๐ บาท
	(๑๑) สัมปทานการเก็บหาของป่า	ฉบับละ ๑๐.๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา		สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

